

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 17

Rugăciunea lui Isus

1 După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer și a zis : „Tată, a sosit ceasul !

Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine,

2 după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelor pe care I-i-ai dat Tu.

3 Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.

4 Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac.

5 Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine însuși cu slava pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea.

6 Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Tu Mi i-ai dat ; și ei au păzit Cuvântul Tău.

7 Acum au cunoscut că tot ce Mi-ai dat Tu vine de la Tine.

8 Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis.

9 Pentru ei Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat Tu ; pentru că sunt ai Tăi : –

10 tot ce este al Meu este al Tău, și ce este al Tău este al Meu – și Eu sunt proslăvit în ei.

11 Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și Noi.

12 Când eram cu ei în lume, îi păzeam Eu, în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia pe care Mi i-ai dat ; și niciunul din ei n-a pierit, afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.

13 Dar acum, Eu vin la Tine ; și spun aceste lucruri, pe când sunt încă în lume, pentru ca să aibă în ei bucuria Mea deplină.

14 Le-am dat Cuvântul Tău ; și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.

15 Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. 16 Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume.

17 Sfințește-i prin adevărul Tău : Cuvântul Tău este adevărul.

18 Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.

19 Și Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.

20 Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor.

21 Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine ; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.

22 Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una–

23 Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis ... [Continuarea în nr. viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 217 / Duminică 29 Aprilie 2018 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Statuia purtată prin noroi
- De la Anna la Caiafa
- Proverbe despre ireversibilitate
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Superlativele în familie
- Versetul de aur al Biblicii

DE MEMORAT / JOI 3 MAI 2018
„Domnul râde de cel rău, căci vede că-i vine și lui ziua”.
PSALMUL 37 : 13

Editorial. Ce mare este Dumnezeu – ce mic este omul !

Ziarele americane relatează următorul miracol al vitezei [n.r. reamintim că acest articol a fost scris între 1909 - 1910] :

„O sală din fier, care oferă loc pentru 200 de persoane, a fost construită în Philadelphia în timp de patru ore. Într-o sâmbătă dimineață la ora 11, o mică armată de muncitori a năvălit pe un câmp și a ridicat această structură fermă din fier, ceea ce s-a petrecut în 50 de minute.

Apoi au fost puse podelele, montate ferestrele și puse ușile. Fiecare avea munca lui precisă și cu toată graba n-a domnit încurcătura. În nici măcar două ore și jumătate clădirea a fost gată până la pusul geamurilor. Aceasta din urmă nu s-a putut face pentru că sticla s-a pierdut pe drum. – Chicago are gloria celei mai rapide fabricări de hârtie.

În acest oraș al miracolelor a fost făcută din copacii care dimineața la ora 8 mai creșteau, hârtia pe care au fost tipărite paginile de seară ale unui ziar. – Că lâna de oaie poate fi transformată în cel mai scurt timp în haine, nu este nimic nou.

O fabrică americană a vândut costume din stofă de lână, care cu șase ore mai înainte încă era pe spatele unei oi. – O fabrică din Massachusetts a livrat o pereche de cizme de damă cu 12 nasturi, bună de folosit, în 24 de ore.

Pentru aceasta pielea a trecut prin mâinile a 57 de muncitori, au fost folosite 42 de mașini diferite, 40 de bucăți de piele și de material au fost tăiate și asamblate, au fost tăiate și găurite 24 de butoniere și au fost montați 24 de butoni.

Dacă toate acestea sunt, într-adevăr, de încredere, nu putem stabili. Omul modern citește aceasta ca pe un triumf uluitor al celui mai modern progres cultural și extrage de aici un nou impuls pentru grandomania lui.

Dar enumerarea trufașă a ceea ce poate omul, amuțește îndată ce luăm seama la ce poate Dumnezeu și ni le pune sub ochi.

El construiește într-o noapte un pod de gheață peste cel mai întins lac, El udă într-o jumătate de oră câmpia uscată a unui ținut întreg cu șiroaiele de apă ale unei furtuni, El colorează în câteva minute toată bolta cerească și uriașii munți înzăpeziți ai Alpilor în roșu și galben. Ce mare este Dumnezeu – ce mic este omul !

„Pentru că ei nu iau aminte la lucrările Domnului, la lucrarea mâinilor Lui.” (Psalmul 28 : 5)

Aici rămâne incontestabil, că omul modern are privilegiul de nespun să folosească timpul într-un mod cu totul altfel decât generațiile anterioare și că distanțele care îi despart pe oameni unii de alții sunt biruite tot mai mult și mai mult prin rapiditatea mijloacelor moderne de circulație.

Oceanul Atlantic este străbătut în cinci zile de uriașele hoteluri zburătoare, de luxoasele palate plutitoare ale rapidelor vapoare moderne. În timpul acestei călătorii rămâi în legătură prin telegrafia fără fir, întâi cu uscatul european și imediat după aceea cu coasta americană.

Pe vapor se tipăresc ziare, care îi aprovizionează pe călători cu cele mai noi știri din Berlin sau New York. Mulți dintre pasageri se simt atunci mari, dacă își citesc ziarul proaspăt tipărit pe vapor.

În timp ce înghit delicatose la masa îmbelșugată, uită că sunt în călătorie spre veșnicie cu o viteză care zboară. Ei văd, într-adevăr, minunile mării și bolta cerului, dar pe Mântuitorul care-i caută și-i iubește nu-L cunosc și nu-L vor.

dirijabil pare să deschidă circulației omenești imperiul văzduhurilor, iar descoperirea aparatului de zbor pare să ofere posibilitatea, cu aeroplanul în loc de tren, să se poată atinge orice țință dorită a călătoriei mult mai repede și mai direct.

Un avion francez a făcut deja călătoria de la Londra la Manchester (peste 250 de km) în timp scurt prin văzduh. Un altul a traversat în zbor strămtoria de la Calais cam în 40 de minute.

Astfel a depășit omul în domeniul tehnic tot ce s-a considerat vreodată accesibil. Nu-i de mirare că oamenii entuziasmați de propria lor celebritate, s-au desprins în mândria lor oarbă de Dumnezeu și de teama de Dumnezeu.

Mândria, pe care Dumnezeu o disprețuiește, a apucat ca o boală molipsitoare lumea civilizată modernă. Orice tânăr necopt se crede superior față de Dumnezeu și de Cuvântul lui Dumnezeu, se simte mare când declară sfintele porunci ale lui Dumnezeu drept hârburi învechite.

În afară de aceasta, creștinătatea de nume se scufundă tot mai mult și mai mult în oroarea și viciul Sodomei și al Gomorei ; dar Dumnezeu spune acestei generații arogante :

„*Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogățiile lui.*

Ci, cel care se laudă, să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în aceasta Îmi găsesc plăcerea, zice Domnul”. (Ieremia 9 : 23 - 24)

Același om care privește așa de mândru la lucrarea mâinilor lui, nu cunoaște nici ajutor, nici mângâiere pentru cei descurajați, deznădăjduiți, împovărați de vină ; el nu cunoaște nici inima omului în sărăcia ei, nici calea spre mângâiere și pace.

Când o mamă plânge după inima înstrăinată a fiului ei, cum s-a întâmplat de curând, fiu care se grăbește la nefericirea lui pe căile păcatului și ale încăpățânării – care inventator are cheia pentru inima acestui fiu și cine cunoaște o cale pentru a-i înfrânge împotrivirea îndărătnică în fața lacrimilor și a dragostei sincere a mamei lui ?

Toată bunătatea, toată îngăduința, plățirea tuturor datoriilor, toate darurile, scrisorile, rugămintele, îndemnul, avertismentele – totul a rămas zadarnic.

[Continuarea în numărul următor. Preluat din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV -1909-1910]

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.*

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

271. Răsplata

Când împăratul Teodosiu în anul 327 pentruca să poată purta războiul cu Maximus a făcut un nou arunc asupra populației imperiului, aceasta deveni atât de amărâtă, încât în Antiochia au demolat statua împăratului și au purtat-o prin noroiul străzilor. Auzind împăratul această batjocură, hotărî-se pedepsirea locuitorilor orașului. Lumea era cuprinsă de groază și o mare teamă, astfel că Ioan Hrisostom, a trebuit să depună nespun de multă trudă, pentru a feri populația de disperare. Cu inima strânsă, au așteptat rezultatul însărcinării unei delegațiuni de conciliere în frunte cu episcopul Flaviu.

Au respirat ușurați, cuprinși de o mare bucurie, când s-a reîntors delegația cu vestea, că împăratul va cruța orașul de mânia pedepsei sale. Dacă mânia unui domn pământean, este atât de temută, cu atât mai mare va fi mânia Lui Dumnezeu pentru faptele noastre ...

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **De la Anna la Caiafa** – Expresia e însoțită de obicei de un verb : mă poartă ... mă duce ... mă trimite de la Anna la Caiafa. Ea își are obârșia în Sfânta Scriptură. Anna a fost un sacerdot al iudeilor. Ezitând să-l judece pe Hristos, L-a trimis la Caiafa, alt preot și judecător evreu care, la rândul lui, L-a trimis la Pilat. Prin analogie, expresia se folosește când ești trimis de la o persoană la alta, fiecare evitând să-ți rezolve o cerere, o problemă, sau să-ți facă dreptate. În Biblie scrie despre Domnul Isus că : „*Ceata ostașilor, căpitanul lor și aprozii iudeilor au prins deci pe Isus și L-au legat. L-au dus întâi la Ana ; căci el era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela. Și Caiafa era cel ce dăduse iudeilor sfatul acesta : „Este de folos să moară un singur om pentru norod.” ... Ana L-a trimis legat la marele preot Caiafa”.* (IOAN 18 : 12 – 14, 24)

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 8. Superlativele în familie

„*Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam ca un copil ; când m-am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc ... Acum dar rămân aceste trei : credința, nădejdea și dragostea ; dar cea mai mare dintre ele este dragostea”.* (1 Corinteni 13 : 11, 13). Iubirea profundă și dezinteresată face ca să se realizeze cel mai mare vis în viață, pe când sexualitatea fără iubire poate să facă din viață un coșmar.

Unul dintre cei mulți care au descoperit adevărul pe acest drum greu, a fost fiul răătăcit (Luca 15 : 11 - 32). Nematuritatea lui rezultă din cererea : „Dă-mi”. El, asemenea multora din ziua de azi, s-a grăbit să plece într-o țară îndepărtată, lipsită de învățăturile tatălui său și acolo a irosit zestrea sa bănească și trupească „printr-o viață destrăbălată”.

Sufletul său a devenit un pustiu bântuit numai de ecouri obsedante. El a ajuns într-o fermă de porci ; atât de jos încât tânjea după roșcovele goale pe care le mâncau porcii.

El a descoperit că viața sexuală într-o țară departe de voia lui Dumnezeu, este goală, dezamăgitoare și hidoasă. Autosatisfacerea este întotdeauna o cale la al cărui capăt este sigur un țarc de porci. [Va continua]

Proverbe armenesti despre ireversibilitate

• Ce-a trecut nu se mai întoarce. • Pâinea înjumătățită nu se întregeste. • Oul spart nu se face la loc. • Uleiul vărsat nu se adună. • Pasărea care a zburat din mână, nu se mai întoarce. • Pana strâmbă nu se-ndreaptă ascuțind-o. • Piatra azvârlită nu se mai întoarce. • Orice vine la loc, numai barba spanului - nu. • Cu plânsete și bocete, nu-nvie mortul. • Imperiile, asemenea cămilelor, când se prăbușesc, nu pot să se mai redreseze : mor, rumegându-și amintirile trecutului. Hrant Avakian (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”.* (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...”*. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”.* (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”*